

KEMENESALJA

Megjelennek min vasárnap reggel
Előfizetési díj egész évre 5 P, fél évre
2,5 P, negyed évre 1,30 P.

POLITIKAI LAP.

Felelős szerkesztő és kiadó: DINKREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Csehbömbök, Kössuth Lajos-utca 14. szám
Hirdetés díja előre fizetendő.

Téli gondok.

Végén járunk az ősnek, boros, esős napok következnek, álmatlan éjszakák mindnyájunknak, mert magunk is szegényebbek lettünk. Tavaly ilyenkor még jutott arra is, hogy szegény, szenvedő embertársaink arcáról a könnyet letöröljük, ma már mi is súlyos gondokkal küzdünk, gondolataink messze-messze járnak, hogy miképpen rendezhessük ügyeinket. A meleg szobák, a mindennapi kenyér megszerzése az első feladata a családjaért aggódo-családapának s ha ez meg van, beköszönt a békeség, a szeretet, a nyugalom a palotákba és kunyhókba egyaránt.

Ti még gazdagok, sorsgyeltyjei szálljatok magatokba, adjatok észrevétlenül és névtelenül a soraüdözötteknek, mert ezzel csak erősítitek a szenvedő és gyöttrődő magyar testvéreiteket. Ha a szent feladatra vállalkoztok és végrehajjátok a lelkiismeret parancsát, akkor boldo-

kok lesztek, mert beköszönt hazátokba az igazi boldogság és szeretet.

Ha járjuk a falvakat és városokat, szomorú szívvel tapasztaljuk, hogy egyre nő a nincstelenek és az éhezők száma, rongyosabban és ráncos arccal járnak véreink az országutat, hogy némiképp a jömberek segítségével enyhítsék szenvedéseiket. A kormányzó népméltósága felhívása visszhangra talál s megindult a gyűjtés ország-szerte, hogy nemzetünk legszegényebb rétegeinek gondja a helyzethez képest enyhíthessék.

Mi csak azokhoz szólunk, akik csak a maguk személyiségét látják el minden földi jóval, nem törődve másokkal. Halgassatok lelkiismeretek szavára, hozzatok áldozatot az Egek Uráért és a hazáért, meglátsátok, hogy akkor ismét kiált a nap a Kárpátoktól az Adriáig, lesz feltámadás, lesz Nagymagyarország.

Üzenet Kemenesalja Ifjuságának!

A magyar újjászületés építelésének két pillére van: egyik a falu, a másik a fiatalság. Ennek a megdönthetetlen igazságnak természetes következménye, hogy ezeket a pilléreket kell megerősíteni, minden oldalról meglámo-

gátni. Mégis meg kell állapítanunk a szomorú tény, hogy korunknak és nemzetünknek ez a kettő a mostoha gyermeke.

A falvak öserőtől duzzadó, romlatlan lelkű magyarja rongyos ruhában, mérhetetlen né-

külözések közepe, maradék erejének végéig megfeszítésével harcol a rögzeti, amelynek minden porzsmét verejtéke, könnye és vére öntözött. Az ifjuság a munka és az ezzel járó tisztességes kereset lehetőségétől megfosztva, cél nélkül lődörög az utcán, keserű lélekkel töpreng sorsa felett, avagy már apatikus, mindenbe beletörődésével ügyet se vet a holnapra.

A bogárhátú házak lakóit annyira lekötötte nehéz munkája, hogy nincs ideje, nincs alkalmuk sikraszállni jogaiért és ezen keresztül az egyetemes magyar érdekekért. A fiatalokra, első-sorban a tanult ifjúságra hárul a súlyos feladat: Felrázni önmagát a hétalvók világából, visszaadni jövőbe vetett hitét a

magyar föld népének és így egyesült erővel hadatüzeni műdennek, ami bűn, embertelen.

Kemenesalja Ifjusága! A múltért apáink, a jövőöért mi, fiatalok leszünk felelősek. Ez a nagy felelősség kötelez! Kötelez első sorban arra, hogy nyújtunk baráti jobbot egymásnak, töröljék le egymás homlokáról a csorgó verejtéket, szarítsuk fel egymás szemében a keserűség könnyeit.

Mi, öntudatra ébredt sárvári fiatalok, röjünk az országutakat, járjuk a falvakat, gyujtogatjuk a magyar éjszaka fel-felvillanó pásztörtzeit.

Kemenesalja Ifjai Segítetek!

A Sárvári Fiatalok Kultur-csoportja nevében:

Lemke Gyula.

Paraszt zsenik.

A háború után részben divattá vált, részben belső szükségessé magasztosult a falu utáni vágy. Miként Bartók és Kodály, — falujáróvá lett sok ember, hogy erőt keressen és biztatást, melyen keresztül látni véll egy jobb holnap felé. Azt hiszem, ezt a problémát legszebben és legérdekesebben Zilahi Lajos fogta meg a »Süt a nap«-ban. Az elkorcsosult magyar középosztály a pusztulás szélén áll. Fel kell tehát frissíteni az erőtlől duzzadó magyar paraszti

velrel, Zilahi darabjában a tiszteltes ur leányát feleségül veszi az a déceg parasztlány, akit vitézzé avattak s ezzel különbömb paraszt lett a többi falubeliniél.

Ez a felfrissítő munka megindult a családokban, de megindult a művészetek berkeiben is. Néprajzk születnek és jelennek meg. Népművészeteket értékelnek. Felvonultatják a falut a nemzeti ünnepeyeken. Faira, tanyára, pusztra viszik a látni vágyó idegeneket és honfitárs-

Szomban a Szentasszonnyal

(A csehbömböki katolikus-leánykongregáció Szent Erzsébet ünnepére írta s elmondta sz. Csorba Tibor tanár, 1935. nov. 17.-én.)

Amint napi élethajszámban megállított Szent Erzsébet ünnepnapja, önkéntelenül gondoltam arra, hogy nem különös-e, ha a mai életrohamban, a technikától űzött ember szembenéz a Szentasszonnyal... Nem furcsa-e, hogy megállók és megállítok embereket egy középkori Szent élete előtt, mikor nem győzzük az élet tempóját elérni s minduntalan le-lemaradozunk emberi gyarlóságunk végzetes következményeként?!

Mondhatom, hallatlanul élvezetes volt ezem a gondolattal, ezzel a szömvéggel belenzéti magyarországi Szent Erzsébet életébe.

Régen ismert, vagy tudott adatok éledtek bennem újra, felédábe ment élete dús lombu fáva, majd problémává terebélyesedett számomra. Önkéntelenül is keresni kezdtem abban a legendásan szép életben valamit, amit odaállhatnék három hugom és véltik együtt, minden mai leány élé. Kerestem a kapcsolatot az Árpád-házzal nagy Szentje és a mai leány között. Mindjobban éreztem, hogy minden mában élő utat keres egy

elmélyítőbb lelki élet felé s ez úthz erőforrásra van szüksége, melyet böliséggel találhat meg a szentek és Szent Erzsébet életében.

A háború utáni évek verkes hiteltelenségében csalódtott emberiség ma világszerte a hit vigaszát keresi. Mintha mindenki lázas Istenkeresővé kezdene válni! Irók, művészek, zeneszek, öregek, fiatalok, férfiak, hölgyek. A háború utáni évek komorán, sötét erkölcsiségéből mindjobban elő-előtör a hívő lelkek Isten felé nyulása, akarcak a gonosz és nekünk, magyaroknak különösen szomorú emléktó merranai Gertrudis' családjából a jószágos kis Erzsébet imádkozó kezé, kinek születését Wartburg várának Kling-sohr nevű csillagjósza előre jelezte egy olyan éjszakán, amikor a vár omlertermében költői verseny volt s a királyó épén Wolfram von Eschenbachnak — az olasz Dante mellett a középkor legnagyobb költőjének — adta a babört.

Erzsébet, a lelki és szellemi kiművelés kezdetén a wartburgi várba került, ahol tiszteletre őt farszató, unatkozó, világias szórakozásokkal terhelik. Itt gyakran győtri őt a honvágy. Gondolatban sokat van a pozsonyi várban, ahol egy szebb és értékesebb élet lehetőségeit képzeli a maga szá-

mára megvalósíthatónak. És az a mai lány, aki kapcsolatot keres egy tartalmasabb élettel, sokszor akaratlan akarattal belekerül a mozi, a divat, a színház, a lelkiismeretlen emberek halójába és kezd ráeszmélni arra, hogy mindezek üres, tulságosan farszató, unatkozó és lélekölőküli szórakozásokkal győtrik. Ma — háia az Égnek — kezdjük unni a léha műsort, mert erősdők a vagyunk a tökéletesedésnek ledönthetetlen vára után, ahol — akarcak példaképtünk — boldogabb, de mindenesetre tartalmasabb, szebb és értékesebb életet élhetünk.

A kis szent elkalandozik társnőivel a vár vadregényes környékére s búbajos legendákat mesél a szentekről. — A mai lányok egyesületbe, kongregációkba, társaságokba, klubokba tömörödnék, konferenciáknak, hogy valóság-legendákat, életütemet, életükterést tanuljanak, hogy megismerjék a má s ha kell, a technika minden eszközevel és agyafurtságával állalják, hirdessék, hogy aki nem akar tömegembertként végig-hömpölyögni a siralom völgyén, annak kell és érdemes belekapcsolódnia abba a mozgalomba, melynek megszennyülő távolában egy modern alapokon nyugvó, mély lelkiiségű, uj

középkor pitymallik.

A wartburgi gyermekserceg — köztük a mi-búszkeszörök is — véd-szentet választ. Erzsébetnek Szent János tetszik, — egyedül a 12 apostol közül — aki előkelő családból származott, otthagya családi adottságait és beállt az egyszerű halász-emberek közé. Ott állt előtte a gazdag család sarja a kereszt tövében, köldü szegények, kényszerű felhők és vakító villámok fenétségében. Az ő közbenjárása segít Istenhez és példájában vigasztalódik, amikor a gyilkosok országából valónak mondják mert Bánk, a nagy ur, megölte Getuidist. Tehetetlenségben még inkább közeledik Istenhez. Akitet ma megériát a világ minden tájáról jövő áramlat és megdöntségükben véd-szentet választának, nem érik-e néha, hogy assarkodon tekint feléjük egy kialvó fényben levő társat, utolsó fűtyőse, egy muló fényben levő világ utolsó hirtőke gyanánt?! S nem éreztük-e, hogy elhagyatottan állunk, megértő támasz nélkül? Am ez csak pillanatnyi csig-gedés! A lélek melyén ott a tartalom, az erő, egy mindent átalakítani képes éléhez.

Komoly és gazdag életet csak az tud élni, aki erre lelkiismeretesen felkészül. Szent Erzsébet már kisko-

